

maiores erepton suo gr̄as refer̄t:
 quanto uident malus, quod ip̄i
 p̄peti, si essent derelicti, potuer̄t.
 Nec illam tantę beatitudinis
 claritatem apud iustoz animū
 fuscet aspecta pena reproborum:
 quia ubi iam compassio mise-
 rie n̄ erit, minuer̄t p̄culd̄io be-
 ator̄ leticiam n̄ ualebit. Quod
 autē mirum, fidum iusti ini-
 tor̄ tormenta conspiciunt, hoc
 eis euemat in obsequio gaudior̄:
 quōdo & in pictura niger color sub-
 sternitur, ut albus ul' rubeus
 clarior uideatur. Sicut dictū
 ē, tanto bonis sua gaudia excres-
 cunt, quanto eoz oculis dam-
 nator̄ mala subter iacent, que
 euaserunt. Et quōuis eis sua gau-
 dia ad p̄fruen̄dum plene suffi-
 ciant, mala tamen reprobor̄
 absq; dubio semp̄ aspiciunt.
 Quia qui creatoris sui clarita-
 tem uident, nichil in creatura
 agitur, quod uidere n̄ possint.
 Petenti autē diuiti ut lazari
 mittatur, abraham p̄tinuis re-
 spondit. Habent mox sen 7 p̄
 phetas, illos audiant. S; quāba
 dei despererat, hec audire n̄ posse
 suos sequaces, est
 & respondit dicit
 mi, s; si quis ex mor-
 ierit, credent. Cu-
 sententia dicitur
 et p̄phas n̄ audiu-
 ex mortuis resur-
 ei. Quia nimirum
 gis despiciunt, i-
 cepta que ex mor-
 quanto subtilior
 hec difficilius in-
 nus ē enī quicq;
 qm̄ hoc quod p̄
 illa enī dari dec-
 redemptor uero
 fectionem sequi
 dimitti iubet. I-
 nus reseruat: redem-
 i Allicitas etiam
 dampnat. Si q;
 phetas n̄ audiu-
 ex mortuis resur-
 ei: quia qui uolu-
 implere neglig-
 nri mandatis at-
 quando conuale-
 mirum constan-
 plere dicta ren-
 dubio credere rec-